

Loukaři

Broukoveň

Děti a rodiče,
zveme Vás na dodatečnou a lehce
opožděnou procházku kadovským
táborem roku 2016. To kdyby někdo
už zapomněl, jak jsme potkali nej-
dřív Čarodějky, jenže jak jsme pak
zjistili, že to celé byla jenom pře-
dehra k dávnému příběhu z války,
který rozehrál, ale nedohrál někdejší
skautský vedoucí Kormorán.
A zažili jsme toho mnohem víc
a ještě víc, takže čtěte a koukejte.

Loukaři

Kadov 2016

Celotáborové dobrodružství

Čarodějky, skauti, náhrobek

Tři podoby boje dobrých se špatnými, které se vzájemně prolínaly a na sebe navazovaly. Nejprve ve smyšleném dobrodružství čarodějek v Čarolese, později ve skutečném příběhu z doby inkvizice v nedaleké obci Pole a v rovněž skutečných příhodách hochů ze skautského tábora z doby druhé světové války. Jejich násilně přerušenu celotáborovou hru jsme po sedmdesáti pěti letech dotáhli do konce.

Rakana! Vyhnaná zlá čarodějka se vrací, a co hůř, pořád chce žrát lidi! Zjišťujeme to hned druhý večer, kdy nám to sdělují ostatní čarodějky: Eugenie, jejich vládkyně, Klaudie, Rozálka a také Alenka, nemá dívka – člověk.

Zároveň nám předávají Prašivé. Zvířata, která do jejich podoby proměnila právě Rakana. Aby nadobro nezahynula, musíme pro ně vařit Bublavec, lektvar s podivnými ingrediencemi.

O tom, co se děje v Čarolese, se dozvídáme od Alenky. Ta nám nosí zprávy a také klády, z nichž postupně staví hranici. Nevíme proč.

Čarodějky se bojí Rakany – a my taky, protože jsme ji viděli a vypadá vážně děsivě, navíc nám průběžně dost vyhrožuje – a přemýšlejí, jak s ní bojovat. Eugenie postupně navrhuje nové a nové zákazy a doporučení, s nimiž čarodějky souhlasí, a nakonec si nechá na čarodějnickém sletu odhlasovat, že se pro ni čarodějky vzdávají všech kouzel. Komu se to nezdá, je stará zkušená Klaudie.

Je proto zajímavé, že záhy zmizí. To už máme podezření, že Eugenie a Rakana v tom jedou spolu.

Je to tak, jedou v tom spolu, jenže ještě víc, než jsme si mysleli – Eugenie a Rakana jsou jedna a tatáž čarodějka! Ve chvíli, kdy jí čarodějky předaly svá kouzla, má neomezenou moc, a tak si prosadí, že lidi se vlastně žrát smějí. To je nepříjemné, protože člověk je Alenka a lidi jsme i my...

Naštěstí nám Rozálka s Alenkou předají zprávu, že na Rakana platí Ledokam. Kouzlo, které se mohou naučit jenom lidé.

Naučíme se ho a jdeme na Rakana. Ta se zrovna chystá sežrat Alenku. Porážíme ji!

Jenže co se to děje? Rakana, Klaudie, Alenka, Rozálka, ty všechny si sundávají masku, jsou to vedoucí, krom toho je tam ještě nějaký chlápek, říká, že se jmenuje Martin Špůr a něco nám chce říct.

A taky říká a vedoucí říkají s ním. Co? Že Martinův dědeček Petr Špůr byl v roce 1941 u nedaleké obce Pole na skautském táboře.

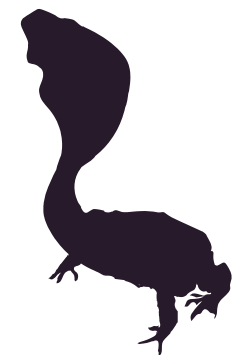
Ledokam

Vedoucí Kormorán si pro ně připravil hru, úplně stejnou, jakou jsme hráli teď i my – o Rakaně a tak. Jenže on ani děti tu hru nedokončili, protože Kormorána zatklo gestapo. Jediné, co zbylo, byla stará gramofonová deska. Skautský tábor tehdy skončil.

Jenže ten náš ne. Vedoucí se přiznali, že si dosavadní příběh o Rakaně a čarodějkách připravili, aby věrně vytvořili atmosféru skautského tábora, a že dokonce rozlouskli, co je na gramodesce nahrané. Když se pustila pozpátku, obsahovala informaci, že v rohu židovského hřbitova ve Slatině se cosi skrývá.

Tak jsme tam šli a skutečně, našli jsme plechovku s dopisem od Kormorána a s inkviziční hádankou. V psaní Kormorán vyprávěl inkviziční příběh z roku 1670, v němž inkvizitor Glückselig odsoudil k smrti nevinnou Růženou Tausarovou.

Přitom Glückselig byl předobrazem pro Eugenii/Rakanu a Růžena pro Klaudii.

Taková psaní – museli jsme vždy vyluštit hádanku, abychom našli další – jsme objevili čtyři a pátrání nás dovedlo až na zámek do Pole. Na místě, kde Glückselig týral a mučil nebohou Tauserovou, aniž by z ní dostal přiznání.

Tady se všechny příběhy uzavřely. Nalezli jsme náhrobek Tauserové, který zde Kormorán za války ukryl před nacisty. Ti se jej totiž chystali zničit. Kormorán k tomu měl dva důvody. První, náhrobek se v onom roce 1670 i v letech pozdějších stal symbolem statečného odporu proti tyranovi. Druhý, Kormorán se jmenoval Jiří Tauser a paní Růžena byla jeho dávným předkem.

Náhrobek jsme uložili na místo, kam patří. Na židovský hřbitov do Slatiny, k cedulce, která na známý, avšak chybějící náhrobek odkazovala. Už nechybí.

Rakana

zlá a mocná čarodějka, která se po čase vrátila do Čarolesa. Umí přeměňovat jiné čarodějky na zvířata neboli Prašivé a hlavně, chce žrát lidi. Přemohli jsme ji díky kouzlu zvanému Ledokam.

Martin Špůr

vnuk Petra Špůra, který přijel za námi na tábor a o svém dědovi vyprávěl.

pan Landa – majitel zámku v Poli, v jehož sklepení jsme našli náhrobní kámen Růženy Tauserové.

Alenka

němá dívka, člověk, která se kamarádí s Rozálkou. Přináší nám zprávy z Čarolesa a také klády, které staví do hranice. Až v inkvizičním příběhu zjistíme, proč oněměla.

Růžena Tauserová

bohatá židovka z obce Pole, která se v roce 1670 stala obětí inkvizitora Glückseliga.

Eugenie

vládkyně Čarolesa, které ostatní čarodějky zprvu důvěřují. Jenže pak utahuje šrouby, až jí čarodějky odevdají svou moc. Nakonec se zjistí, že Eugenie a Rakana jednou jsou

pan Škoda

starší pán, který nám ukázal, kde kdysi ležela studna u Chanovic. Díky tomu jsme našli další Kormoránovo psaní.

Prašivé

pět čarodějek proměněných ve zvířata, jimž jsme dali jména. Orel Karel, jezevec Nikolas, výr Rudolf, zajíc Evžen, opice Arnošt. A nakonec taky kiwi – bez jména.

Jindřich Emanuel Glückselig – krutý inkvizitor, jenž poslal na hranici Růženu Tauserovou. Jedním z jeho motivů bylo i její bohatství.

Křeček

někdejší účastník skautského tábora s přezdívkou Křeček, který měl u sebe knihu Vlci proti mustangům. Jéňa ji přivezl.

Rozálka

malá čarodějka, která se kamarádila s Alenkou. Brzy se ztratila a báli jsme se, že z ní Rakana udělala Prašivou. Nakonec nám prozradila, že na Rakanu platí Ledokam.

Petr Špůr

účastník skautského tábora z roku 1941, který nám už v Praze předal gramofonovou desku, která pozpátku puštěná skrývala důležitou informaci.

Kormorán

vedoucí skautského tábora z roku 1941, který si pro své děti připravil celotáborové dobrodružství. Inkviziční příběh z roku 1670 chtěl nejprve přiblížit prostřednictvím pohádkového vyprávění o čarodějkách. Jenže nacisté ho během tábora zatkli, a tak jeho psaní vyprávějící příběh o inkvizitoru Glückseligovi, Růženě Tauserové a jejím náhrobku čekalo až na nás. Byl potomkem Tauserové.

Klaudie

stará zkušená čarodějka, která prokoukla, že Eugenie je darebná a je to Rakana. Ta z ní také udělala Prašivou, ale my ji osvobodili.

Koho jsme na táboře potkali?

Strom naděje
námi vyrobený „strom“, na nějž
jsme pověsili zvířata proměněná
Rakanou v Prašivé.

Klády od Alenky
asi metrové klády, které nám mlč-
ky nosila Alenka a z nichž stavěla
hranici. Symbolizovaly přechod
mezi čarodějnickým a inkvizičním
příběhem.

Prašivé
čarodějky proměněné Rakanou
v neživá zvířata.

Vzkazy od Alenky
texty na papíře, díky nimž jsme se
dozvídali novinky z Čarolesa.

Prašivé

Co jsme měli na táboře?

Malé náhrobky – keramický náhro-
bek, na kterém sedí černý havran.
Takový dostalo každé dítě na pa-
mátku, spojoval v sobě inkviziční
i čarodějnický příběh.

Kostýmy
kostýmy Rakany, Eugenie, Alenky,
Klaudie, které jsme v druhé části
tábora využili.

Bublavec
lektvar, který jsme museli vyrobit
a Prašivé jimi potírat.

Náhrobek
náhrobní kámen Růženy Tauserové,
který Kormorán v roce 1941 schoval
před nacisty, což jsme po 75 letech
zjistili až my. Kámen jsme našli na
zámku v Poli a uložili na židovský
hřbitov ve Slatině k cedulce, která
na jeho někdejší uložení
odkazovala.

Dopisy od Kormorána
psané na stroji a ukryté v plechov-
kách, které jsme postupně nalézali.
Obsahovaly vždy další část vyprávě-
ní příběhu Růženy Tauserové a
hádanku, která nás dovedla k následující
plechovce.

Hádanky v plechovkách
ukrývaly informaci, kde se nachází
další plechovka. Byla to inkviziční
hádanka (skrytá slova), kostky
s písmeny, text skrytý v knize Vlci
a mustangové a obrázek
zámku v Poli.

Kamenná ryba
ryba z kamene, které tehdejší skauti
říkali Kamenná ryba. Celé roky le-
žela v remízku skauty zvaném Holý
vršek, my jsme pod ní našli jednu
z plechovek.

Gramodeska
gramodeska s nápísem Pro Vlky
a Mustangy, kterou jsme získali
od Petra Špůra, účastníka onoho
skautského tábora z roku 1941. Při
přehrání pozadu jsme se dozvědě-
li, že se na židovském hřbitově ve
Slatině něco nachází.

Co jsme měli na táboře?

Rozlišení družinek na barevné šňůrce zavěšené dřevěné trojúhelníčky s grafickým symbolem, pro každou družinku jedinečným.

Zpěvníky táborové i jiné písničky plus morseovka, hry, mapa, první pomoc...

Bodování jednotlivců každé dítě mělo svou destičku se jménem a na ní informaci o získaných bodech, hodnostech, bobřících, portákově a divadelňákovi. Destičky se zavěšovaly na trojstěn umístěný na louce dle stávajícího pořadí.

Znak na tričko Havran v letu a nápis K16.

K16

Kdo je kdo, co je co – Na nástěnkách visící přehledné informace o tom, koho a co jsme potkali v Čarolese, co jsme se dozvěděli z Kormoránova vyprávění, co jsme díky tomu našli...

Vlajka Na stožáru visící vlajka s motivem Rakany.

Bobřící děti se srazily o získání sedmi bobřících, a to: lesní moudrosti, šifer, síly, mlčení, odvahy, vědomostí, uzlů.

Bodování družinek osm čarodějek letících za sebou na koštěti a zavěšených pod střechou jídelny. Každá měla čepičku v barvě družinky a pořadí, v němž se řadily, ukazovalo stávající pořadí družinek.

Čarodějky

Co jsme měli na táboře?

Zajímavosti

Kormorán pro tábor z roku 1941.

Kromě kytar jsme měli i saxofon, na který hrála Káťa.

Další novinkou byly Alhambry – krátké večerní hry v Alhambře, případně v jídelně, jejichž průběžné výsledky se sečetly a na konci vyhodnotily jako jedna hra.

Jako opakovačku si děti vybraly Orchideje.

Jako hru pro vedoucí vymyslely děti takovou směs her v duchu Harryho Pottera.

Svatbičky nápadně připomínaly Hru o trůny. Brali se Klárka N. + Simon, Vendy + Eliáš, Vincent + Ester, Petr + Madla, Vojta P. + Klárka M., Blanka + Filip P.

Porta se nesla v duchu Facebooku.

Při druhé diskotéce nazvané Colours of Kadov vystoupili jako hosté Ley'Ash, DJ Shadow, Bro&Sis Balkings.

Při poslední diskotéce vznikl fotokoutek.

Při diskotékách jsme taky v průběhu prostor jídelny zmenšili na polovinu. Bylo to útulnější.

Na diskotéce vystoupila i Rakana, děti si ji vyžádaly. To už bylo v době, kdy jsme věděli, že to je Ashley.

Než jsme zjistili, že to je Ashley, tak šel z Rakany dost strach. Hlavně při prvním setkání s ní, kdy při úprku před ní v nastalém zmatku několik dětí popadalo.

Když děti zjistily, že příběh s Rakana a dalšími čarodějnicí připravili vedoucí podle Kormoránovy celotáborovky, zajímala je spousta věcí: kde jsme koupili pařáty, kde jsme pořídili vlasy, kdo dělal Alenku před Mončou a pár dalších věcí, ale hlavně: Ty těžký klády, co jsme MY nosili z lesa, jsou ty, co nám pak nosila Alenka?!

Klády od Alenky jsme využili, shořeli v rámci inkvizičního dne. Na rozdíl od těch, které jsme vytáhli ze stejného lesa, ale nějaký vesničan nám je přes noc ukradl, než stačil přijet valník.

Několikrát jsme použili detektor kovu, zapůjčený z vesnice, díky kterému jsme našli plechovky uschované Kormoránem.

Některé hry byly úplně nové – například Pevnosti, Kůže, kožešiny a šupiny.

Některé hry jsme poměrně výrazně pozměnili – Hrady, Hunger Games, Maršál a Špion, Mapky a jiné.

Při Hunger Games sklídl veliký úspěch prezident Snow. Byl téměř k nerozeznání od originálu.

Vyráběli jsme mýdlo a modelínu.

Děti měly jako motiv divadýlek rituál. Samotným divadýlkům předcházelo profesionální rozmlouvání hlasivek.

Vedoucí hráli divadlo na motivy knihy Vlci proti Mustangům. Leckterí hoši si oholili vous.

Divadelňáky neboli individuální ceny za herecké výkony dostali: Adam Gemrot, Eliáša Gemrotová, Honza Karlík, Eliáš Gaydečka, Jura Lutchenko, Vojta Procházka, Ema Kalivodová, Kája Bartošová.

Portáky za nejlepší pěvecké či hudební vystoupení dostali: Štěpán Michal, Natálka Dubišarová, Jolanka Dubišarová, Johanka Michalová, Ester Gracerová, Natka Birasová, Sára Gracerová, Eliáš Gaydečka, Vítek Křelina, Kristýna Vlčková, Madlenka Michalová.

Vytvořili jsme rekord v počtu dětí, které se vlezou do favorita. Sice nevíme, kde se vzal ten předchozí – 28, ale nás se tam vešlo 29. Snad to malým dětem nezaráží růst.

Děti si samy postavily vodní sklu-

zavku. Bohužel ke konci tábora a bohužel přibližně v poslední slunečný den, takže se na ní jezdilo asi půl hodiny.

U pumpy nově vznikla sprcha.

Jedna z rozcviček byla baletní. Díky profesionální baletce Blance již ovládáme pas de deux a grand plie.

Zase proběhla vodní bitva. Tentokrát přiznáváme, že vyhrály děti.

Děti taky porazili vedoucí v agresivní vybíjení. To je hra, kterou jsme po letech znovu zařadili do programu.

Zato vedoucí porazili děti ve fotbale. Zajímavé je, že vítězná branka padla v poslední vteřině prodloužení. Dětské ochozy ztichly, pokud si toho všimly.

A Slepou stezku taky vyhráli vedoucí.

V noci znovu proběhl Útěk z gulagu. Kolem druhé hodiny noční vzbudili dozorcí děti, a ty, které měly zájem, odešly do lesa. Aby atmosféra byla věrnější a syrovější, na začátek si děti kopaly hrob. Pak měly za úkol probojovat se zpátky do tábora. Třem se to podařilo.

Zhlédli jsme dva filmy. Zootropolis a Čarodějův učeň

Proběhlo několik prezentací jako například Inkvizice.

Při kouzlu Ledokam jsme se v noci polévali studenou vodou. Hodně mokry.

Když jsme na konci hledali ve sklepení zámku v Poli to, co tam zanechal Kormorán, vzali jsme si louče. Trochu jsme se sami vyčoudili.

Tradiční vyhlašování proběhlo v Alhambře u ohně, protože venku bylo jenom šest stupňů.

Dětské živnosti se povedly, zajímavou novinkou se stalo hojně využívané taxi.

Bylo s námi 67 dětí, když nepočítáme úplné prcky. I s nimi 71.

Počasí bylo oproti loňským vedrům příjemné. Tak akorát.

Nejhorší počasí nás asi potkalo zrovna během vypořádání, takže se jedna skupinka raději vrátila.

Zdravotní bilance: jeden zlomený malíček, jinak nic zásadního.

To je dobře.

Při vaření Bublavce jsme si taky zkusili, jak chutnají kuřecí pařáty. Docela jo.

Pařáty jsou lepší než hlad. Ten trochu nastal mezi svatbami a slavnostní večeří, a tak jsme uspořádali hladový pochod. Kuchyňská sekce se zeptala hlavního vedoucího, jestli smí, a pak v odpověď ukázala odhalené pozadí.

Když jsme u toho jídla, na gastrodni děti připravovaly jako předkrm obložený chléb s vejcem natvrdo, hlavním chodem byly boloňské ragú s těstovinami a parmazánem, jako dezert se podávala skořicová jablka. Vedoucí družinek na to všechno dostali zástěry.

Kromě tradičních ohnišť si družinky při gastrodni mohly vyzkoušet Dakota Fire Pit neboli dvě propojené díry vyhloubené v zemi. Jedna družinka ho dokonce vykopala.

Táborovou hymnu jsme si tentokrát nesložili sami. Převzali jsme dávnou píseň, kterou složil patrně

Hymna

Pane čaroděj
Hudba a text: Jiří Kormorán Tauser

Pane čaroděj, víš, jaký je den?
Dneska je den inkvizice, budeš upálen.
Roky poslední, jsi ďáblem posedlý.
Ty i Tvoje kouzelnice, čert to vem.

Kdo nám se nelíbí,
plameny ho políbí...

Paní čarodějko, pojdte s námi ven!
Dneska je den inkvizice, splní se nám sen.
Bída, hlad a mor – nevermore, nevermore.
Ty i Tvoje kouzelnice dostanete kladivem!

Kdo nám se nelíbí,
plameny ho políbí...

1. Zakletý Kaleidoskop
Saša Becková
Jáchym Svoboda
Madla Ježková
Eliška Patková
Martin Kalivoda
Jáchym Šantora
Láďa Švec
Denisa Liršová

6. Hvězda pro Alenku
Ema Kalivodová
Adam Gemrot
Kája Bartošová
Míša Blaha
Natka Birasová
Madlenka Michalová
Štěpán Michal
Klárka Svobodová

3. Žumpa
Eliáš Gaydečka
Johanka Michalová
Andrij Lutchenko
Kamča Zbořilová
Vojta Mezihorák
Jáchym Jakl
Kačka Vondrušková
Helča Preissová

7. Prostě Zelený
Vincent Jakl
Pěťa Hatáková
Alex Koubová
Ondra Karlík
Hedvika Krákorová
Adam Deroche
Klárka Mezihoráková
Anička Švecová
Filip Princ

8. Halucinace
Ester Gracerová
Vítek Křelina
Martin Lebeda
Sam Štefánek
Jana Moravcová
Viki Becková
Tonda Nováček
Ruda Preiss
Pavel Pletánek

4.–5. Magic Light Blue
Vendy Petelíková
Petr Karlík
Bára Vlasáková
Andrej Škoda
Kristýna Vlčková
Lukáš Biras
Anička Moravcová
Adam Princ

4.–5. Magie
Honza Karlík
Klárka Nováčková
Natálka Dubišarová
Vojta Procházka
Sára Gracerová
Jura Lutchenko
Vincent Ježek
Matyáš Kopecký

2. Masožraví Králíci
Eliška Gemrotová
Jolanka Dubišarová
Šimon Svojitka
Josefína Končelíková
Filip Škaroupka
Jirka Blaha
Julie Hoffmanová
Fanda Svoboda

Hlavní vedoucí
Ondra Brouk Škvor

Vedoucí
Pavel Poopie Nováček, Jan Vasil Čížek,
Martina Opina Hedbávná, Michal Wotec
Kováč, Robo Palkovič, Peťan Bureš,
Eloun Palkovičová, Pája Machačová,
Marta Ashley Babková, Mája Babková,
Bohouš Stuchlík, Nora Najimová,
Tomáš Sudži Suk, Jiří Štollík Štolle,
Monča Štáfová, Lukáš Malár

Praktikanti
Ondra Haták, Eliška Křelinová,
Blanka Sandnerová, Káťa Štěpničková

Kuchaři
Jitka Kosa Karlíková, Jan Vasil Čížek,
Káča Hvězdová

Řidič
Marek Mařena Rachač

Zdravotnice
Bára Náprstková, Káča Steinbachová

Autor textů: Ondřej Brouk Škvor
Grafická úprava a sazba: Jan Bohumil Stuchlík
Tisk: Tiskárna v Broukově kanceláři

loukari.cz
Vydali Loukaři z. s. v Praze v roce 2017.

22. 7. – 12. 8.
2016